

Η ημέρα της αναχώρησης

Η γιορτινή μέρα ξημέρωσε. Ο Αντρέας σηκώθηκε από το κρεβάτι με εξαίρετη διάθεση. Ήταν μια πολύ σημαντική μέρα για τη ζωή του. Θα έφευγε για πρώτη φορά από την πατρίδα του, για να εξερευνήσει τους θησαυρούς που έκρυβαν οι ελληνικές θάλασσες. Βέβαια, η τύχη μπορεί να ήταν με το μέρος του και να είχε την ευκαιρία να έρθει σε επαφή με τις θάλασσες όλου του κόσμου. Η γυναίκα του και η κόρη του από την προηγούμενη νύχτα του είχαν εκφράσει το θαυμασμό τους για το τι θα αποκόμιζε μέσω αυτού του ταξιδιού. Σήμερα το πρωί τον περίμεναν στο μικρό σαλόνι και του είχαν ετοιμάσει τα πράγματά του. Η περηφάνια ξεχώριζε στα πρόσωπα και των τριών. Ξεκίνησαν ευτυχισμένοι όλοι για το λιμάνι όπου τον περίμενε το караβάκι και μαζί με τους άλλους ναυτικούς θα τους οδηγούσε στο πλοίο. Πλήθος γυναικών είχε συγκεντρωθεί για να αποχαιρετίσει τα παλικάρια του νησιού. Ο Αντρέας δεν ήξερε τι έπρεπε να νιώθει εκείνη τη στιγμή. Από τη μια η περηφάνια για τον εαυτό του κατέλαβε την ψυχή του και ένιωθε ότι ήταν πιο ανεξάρτητος και μπορούσε να ανοίξει τα φτερά του και να εξερευνήσει νέους κόσμους. Από την άλλη πίστευε ότι θα νοσταλγήσει την πατρίδα του, τη γη που τον έκανε αυτό που ήταν. Επιπρόσθετα, αυτό που θα του έλειπε περισσότερο θα ήταν η οικογένειά του, η οποία του είχε χαρίσει τόσο όμορφες στιγμές. Η γυναίκα του, μάλιστα, όπως και πολλές άλλες, του είχε ζητήσει να φέρει ό,τι μπορέσει από τις περιοχές που θα πήγαινε για να γνωρίσει κι εκείνη την κουλτούρα τους. Συνακόλουθα, η “κλωστή” που τον ένωνε τόσο γερά με την οικογένειά του έπρεπε να σπάσει για λίγο. Οι ναυτικοί ήταν πια έτοιμοι για την αναχώρηση. Οι ευχές των γυναικών γέμιζαν συγκίνηση και ικανοποίηση τους ναυτικούς. Η αναχώρηση ήταν γεγονός και μια ξεχωριστή γιορτινή μέρα αναμενόταν....

Αλκίνοος Σαρίογλου

